

SANITAT PÚBLICA

Marc Asensio Clupés

Steven, de 17 anys i amb una leucèmia ja superada, fa exercicis amb el seu fisioterapeuta a l'Hospital Vall d'Hebron.

Aquest adolescent, diagnosticat de leucèmia, és un dels malalts oncològics pediàtrics que es beneficien del servei de fisioteràpia a la Vall d'Hebron. «El fisioterapeuta m'ha posat en forma per tornar a jugar a futbol», afirma. El sobrenom el deu a l'alegria que transmet.

Steven, el pacient 'vitamina'

A l'Steven li diuen el pacient *vitamina* de l'Hospital Vall d'Hebron. Té 17 anys i al març li van diagnosticar una leucèmia mieloblàstica aguda. «Perquè diuen que soc el pacient de l'alegria», riu quan li demanen a què es deu el terme *vitamina*. Ho explica amb naturalitat, sense gaire secret: «Jo, en cada moment que ho puc passar malament, miro de pensar en positiu. Sento que si em poso trist, puc passar més malament el cicle de quimioteràpia». Després de mesos ingressat, el 18 de juliol va ser l'última sessió de quimioteràpia. Aviat podrà tornar a Lloret de Mar (la Selva), on viu. «Quan surti d'aquí, aniré a casa a abraçar el germà. Vull celebrar, com si fos un aniversari, que ja he passat aquest moment difícil», diu amb alegria.

L'Steven és un dels pacients oncològics pediàtrics que es beneficien, al Vall d'Hebron, de la fisioteràpia que ofereix el centre. El seu fisioterapeuta és Denys Santa Marina, portaveu del Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya. «A mi la

B. P.
Barcelona

fisioteràpia m'ha ajudat molt perquè al principi, quan vaig ingressar, estava molt feble per la químió. Vaig arribar pesant 67 quilos i al cap d'una setmana vaig baixar a 59. Fins que va venir en Denys, vam fer exercici i vam començar a guanyar múscul», explica agraït.

Bona condició física

Jugava a futbol en un equip de Lloret i, tot i que aquest any ha hagut de deixar-ho per la malaltia, els metges li han dit que hi podrà tornar al gener. «Amb en Denys vam començar a fer dinàmiques d'exercici, fèiem servir la bici. A més de contribuir a fer que estigui més actiu, m'ajuda a tenir bona condició física per a quan torni a jugar al futbol», explica.

«Treballem a partir de la base i evidències científiques. Igual com cada pacient pren la medicació

amb unes dosis determinades i se sap que aquesta dosi aportarà un benefici significatiu, també sabem que la fisioteràpia feta d'una manera correcta aporta beneficis significatius en els pacients», defensa Santa Marina, que explica que els fisios, igual com els metges, les infermeres, els psicòlegs o els nutricionistes, formen part de l'equip que tracta el malalt i en coneix la patologia d'una manera detallada.

La mare de l'Steven, Maria Victoria, recorda molt bé com va ser el

«Al'ingressar estava molt feble per la químió. Pesava 67 kg i al cap d'una setmana en feia 59»

diagnòstic de la leucèmia del seu fill. «És esportista i jugava a futbol. Però va començar amb molt de cansament», explica. «El vaig portar al CAP creient que li faltava alguna vitamina i allà me'l van enviar d'emergència a l'Hospital de Blanes. Li van veure un buf al cor. Després el van enviar al Doctor Trueta i van veure que tenia una hemoglobina de cinc», continua relatant. Al cap de pocs dies els metges van posar nom a la malaltia. «Però per sort m'han dit que el vaig portar a temps», afegeix alleujada la mare.

Malgrat que el tractament és «llarg» i el noi ha estat el 90% del temps ingressat, ni ell ni la seva mare han perdut les ganes de somriure. «Sempre està alegre i té una actitud superbona, tot i que hi hagi dies de davallada. Però sempre va amb un somriure. Ha arribat a estar ben malament, gairebé el van portar a l'UCI i, així i tot, sempre diu que està bé», conclou la mare, feliç, perquè després d'aquest mal tràngol ja són tots a casa. ■

Vuit ciutats franceses veten la tonyina als menjadors escolars

LETICIA FUENTES
París

Adeu a la tonyina en els menús escolars, o almenys durant un cert temps. Vuit ciutats franceses, entre les quals hi ha París, Lió, Lilla, Grenoble, Montpeller i Rennes, han decidit prohibir la tonyina i els aliments elaborats amb aquest peix –tot i que es compleixin les regles sanitàries– en els menús dels menjadors escolars pel suposat risc per a la salut dels infants que comporta la presència de mercuri. El mercuri és un contaminant que es troba a l'aigua del mar i que, de mica en mica, es va acumulant al teixit adipós dels peixos. A causa de la cadena tròfica, els peixos grossos tenen més mercuri que els petits, perquè se'ls mengen.

«Hem decidit aplicar el principi de precaució», va explicar la número dos de l'Ajuntament de Lilla, Charlotte Brun, en una entrevista en què va justificar la prohibició amb l'argument que «la reglamentació europea no és prou protectora per a la salut, sobretot per a la dels infants». La decisió es basa en un estudi fet per un laboratori independent que les oenagés Bloom i Foodwatch van presentar a l'octubre en què alertaven de l'alta presència d'aquest metall neurotóxic a les llaunes de tonyina. L'estudi, que va analitzar 148 envasos aleatoris de diverses marques de França, Espanya, el Regne Unit, Itàlia i Alemanya, va demostrar que el 100% de les llaunes estaven contaminades amb prop de 2,7 mg/kg de mercuri, una quantitat que supera el límit d'1 mg/kg.

Les associacions ecologistes assenyalen que la norma actual únicament s'aplica al producte fresc, però que no afecta de la mateixa manera les conserves. L'alerta va provocar una gran preocupació entre la població i un important debat a França sobre la qualitat dels aliments i els controls insuficients. Per això, ara, després de gairebé un any de la publicació de l'estudi i del silenci del Govern, els vuit ajuntaments han retirat la tonyina de la dieta. ■